

at udtale ogsaa for det ærede Udvalg, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til i denne Lov, der jo kun omhandler en enkelt Side af de herhenhørende Udgifter, at foretage Forandringer, saa meget mindre som det jo er Alles Forudsætning, at Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa de heromhandlede Udgifter skulle udredes, vil blive gjort til Gjenstand for nærmere Overveielser, og at disse Overveielser muligen ville føre til, at dette Forbudsforbudsmaal fremtidig falder bort derved, at Udgifterne gjøres til Statsudgifter i den Betydning, som jeg først tillod mig at nævne. Imidlertid maa jeg erkjende, at dette Forslag af Udvalget ikke er af den Betydning, at der just kan være Opfordring for Justitsministeren til bestemt at modrette sig det. Hvad det andet Ændringsforslag angaar, nemlig det, der er stillet til § 4, da er det ganske vist af større Betydning, ja, jeg kan sige, at det er af megen Vigtighed. Det er imidlertid forsaavidt overordentlig tilfredsstillende for mig, at det ærede Udvalg ved dette Forslag i alt Væsentligt har rammet den samme Tanke, som jeg havde, da jeg forelagde Lovforslaget, idet det virkelig har været Meningen, at den paagjældende Anstalt skulde væsentlig være bestemt for de Personer, som nærmere ere betegnede i Udvalgets Indstilling. Egeform det derfor overhovedet har været mig, en sand Tilfredsstillelse i denne Sag at arbejde sammen med det ærede Udvalg, saaledes er det mig navnlig ogsaa hjært at kunne udtale, at, hvad dette Forslag angaar, er der fuld Overensstemmelse mellem det ærede Udvalg og mig. Naar jeg siger, at det har været mig en sand Tilfredsstillelse i denne Sag at arbejde sammen med det ærede Udvalg, tror jeg ikke, jeg har nødig at udtale, at det Tilfredsstillende ikke blot har en personlig Karakter, men er begrundet i den levende Overbevisning, jeg har om, at der i høi Grad trænges til den Foranstaltning, her foreslaas, og at altsaa det ærede Udvalg, og, som jeg haaber, ogsaa det ærede Folkething gjøre en i Sandhed god og velsignelsesrig Gjerning ved at yde deres Bidrag til, at dette Lovforslag kan blive gennemført. — Hvad særlig Spørgsmaalet om Idioterne angaar, er det mig hjært, at dette Ændringsforslag under Nr. 2 har en saadan Afstættelse, at det derved bliver muligt at lade ogsaa denne Specialitet af Sindsfyge komme ind paa den Sindsfygeanstalt, om hvis Oprettelse her er Tale. Forholdet er jo nemlig — som det blev antydet af den ærede Ordfører — dette, at isølge de gjældende Reglementer for de to bestaaende Statssindsfygeanstalter, optages Ingen, der er Idiot fra Fødslen eller fra den spæde Barndom, paa disse Anstalter. Dette var naturlig begrundet i de Regler, som gjaldt for disse Anstalter ved deres første Oprettelse, idet de jo kun da vare bestemte for helbredelige Sindsfyge; efter at de tillige kom til at omfatte uhelbredelige Sindsfyge, var det maaske ikke nødvendigt at fastholde denne

Forbring, at de Paagjældende ikke maatte have været Idioter fra Fødslen eller fra den spæde Barndom, men det er imidlertid nu engang en Forbring, som stilles, og Følgen deraf er da, at der fra de to Statssindsfygeanstalter ikke kunne komme ind paa den paatænkte Sindsfygeanstalt i Viborg andre Idioter end saadanne, som ere blivne Idioter som Følge af Sindsfygdommens Udsvikling paa Sindsfygeanstalten. Der er nemlig to Kategorier af Idioter: Idioter fra Fødslen eller den spæde Barndom og dernæst saadanne Personer, som ere nedsinkne i den fuldstændige Sløvhedsstand, som er karakteristisk for Idioter af en vis Art isølge den Maade, hvorpaa deres Sindsfygdom har udviklet sig. Disse sidste Personer ville selvfølgelig kunne evalueres fra Sindsfygeanstalterne paa den tilkommende Anstalt i Viborg, og jeg vil endogaa sige, at en stor Del af Tilgangen til Viborg Sindsfygeanstalt vil utvivlsomt netop komme fra denne Klasse af Personer; men Idioter fra Fødslen af ville isølge de af mig nævnte Reglementer være udelukkede fra at komme paa Viborg Sindsfygeanstalt, og, hvis det fastholdtes som Betingelse for at komme ind i Viborg Sindsfygeanstalt, at Vedkommende skulde have været paa en af de to tidligere Statssindsfygeanstalter, saa vilde de altsaa ogsaa være udelukkede fra at komme ind paa Viborg Sindsfygeanstalt. Naar Udvalget har foreslaaet at stille det saaledes, at vel ogsaa Sindsfyge, som ikke have været paa en af Landets almindelige Sindsfygeanstalter, skulle kunne optages i Viborg Sindsfygeanstalt, naar der afgives den Attest fra en autoriseret Læge, som nævnes i Ændringsforslaget, men dog kun forsaavidt der er Plads dertil, saa er dette vistnok subkomment i sin Orden; thi vi ere jo Alle enige om, at det, der fornemmelig gjør det magtpaaliggende og paatrængende at tilvejebringe en saadan Anstalt som den i Viborg, er Overfyldningen af de nu bestaaende Anstalter, som forhindrer disse fra at virke til saa megen Gavn og Velsignelse, som de ellers kunde, naar der ikke efterhaanden, som de blive overfyldte, kunde ryddes op. Man bør derfor fremfor Alt indrette det saaledes, at der kan staffles en saadan Tilgang fra de bestaaende Sindsfygeanstalter, at det derved bliver muligt at aabne den Tilgang, som maa anses for saa særdeles ønskelig. Udvalget har yderligere suppleret de Meddelelser, som jeg har tilladt mig tidligere at meddele angaaende Tallet af Sindsfyge i Landet i Forbindelse med Tallet af Idioter, og navnlig givet Oplysning om, hvor mange Personer der er blevet afvist fra de bestaaende Anstalter af Mangel paa Plads. Det er rigtigt, saaledes som Udvalget i sin Betænkning har gjort opmærksom paa, at der er forskellige Personer, som have været foreløbig anmeldte til Optagelse i disse Anstalter, uden at de egentlig have været indmeldte. Jeg kan tilføje, at det er mig bekendt, at der ligesom abonneres fra forskellige Amte,